

Goigs a Sant Llorenç

Sant Llorenç d'Hortons

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Església parroquial de Sant Llorenç
Alçada: 197

Coordenades:

Latitud: 41.47008
Longitud: 1.82307
UTM Est (X): 401724
UTM Nord (Y): 4591611

Classificació

Número de fitxa 08222 - 64
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Any 1996
Autoria de l'element: Mn. Joan Roig i Montserrat pvre. I Mn. Josep Soler i Soler, pvre
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Religios
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Església de Sant Llorenç d'Hortons](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 12/02/2013 - 01:00

Descripció

Goigs en lloança de Sant Llorenç Màrtir. Patró de la Vila de Sant Llorenç d'Hortons.

Pel caliu d'amor que us crema/ flairegeu mirra i encens:/ Heu fitat la Llum suprema/ pel martiri, sant Llorenç. Paciència i Orenci,/ quina llum que ens heu donat!/ No hi haurà foscó que venci/ l'esplendor del seu esclat./ Heu nascut, florida gema, / fruit madur d'amor immens:

Heu fitat la Llum suprema/ pel martiri, sant Llorenç. Dins la llar trobeu l'escola/ per seguir de prop Jesús,/ i l'amor que allí us bressola/ l'escampeu arreu, profús./ Assumiu la creu, emblema/ de perdó que els odís venç: Heu fitat la Llum suprema/ pel martiri, sant Llorenç.

Ardiaca us fan de Roma,/ servidor dels més humils,/ i escampeu tan bona aroma/ que us admiren els gentils:/ Cor ardent, braç que alçaprema/ l'indigent i l'indefens:

Heu fitat la Llum suprema/ pel martiri, sant Llorenç. Monstruosa és la tempesta/ que escomet l'Alou de Crist,/ i amb dalmàtica de festa/ seguireu valent sant Sixt./ Li vetlleu l'hora postrema,/ oh finor d'acord intens!: Heu fitat la Llum suprema/ pel martiri, sant Llorenç.

De l'església clavari,/ quins tresors salvaguardeu?/ Ornament del Santuari,/ pedreria de gran preu/ són els pobres! I s'extrema/ contra vós el clima tens:

Heu fitat la Llum suprema/ pel martiri, sant Llorenç. Si roent és la graella,/ més encès és el deler,/ que el vermell de la rosella/ bé ennobleix l'or de la fe./ Fidel sempre al millor lema,/ perdonant guanyeu l'ascens:

Heu fitat la Llum suprema/ pel martiri, sant Llorenç.

Cadernereres i falzies/ fan joioses ball rodó/ quan el poble i les masies/ us aclament per patró,/ terra pròdiga en verema,/ sempre oberta i en avenç: Heu fitat la Llum suprema/ pel martiri, sant Llorenç. Quin esclat de primavera/ s'obre al segle dinovè!/ L'any divuit, una nova era,/ guanya el poble els drets de ple./ No serà florida sema/ si va amb vós com al comerç: Heu fitat la Llum suprema/ pel martiri, sant Llorenç. Refermeu la fe esvaïda/ i l'amor dels llorencins,/ cada llar regali vida,/ i als cellers hi hagi bons vins:/ sigui el viure un bell poema/ deixondint dies serens:

Heu fitat la Llum suprema/ pel martiri, sant Llorenç. Pel caliu d'amor que us crema/ flairegeu mirra i encens: Heu fitat la Llum suprema/ pel martiri, sant Llorenç.

Observacions:

El goig s'ha transcrit literalment, respectant l'ortografia de l'original. Els dibuixos són de P. Oriol M. Diví. Osb.

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, santes, la Mare de Déu o Crist i tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius.

Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i es canten actualment cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1645), de potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arreglades també durant aquest període.

Bibliografia

ROIG i MONTSERRAT, pvre.Joan SOLER i SOLER, pvre, Mn. Josep (1996). Goigs en lloança de Sant Llorenç Màrtir. Ed. Altés, s.l. Barcelona. Imprès el 10 d'agost de 1996.

